

תוך כדי החלפת חיתולים מספרת הסבתא כי בכונתה ללמד את התינוקת הרבה שפות. "כל אחד במישפחה ילמד אותה משהו. הסבתא הגדולה, אמא שלי, תלמד אותה הונגרית."

אילן ממשיך לספר כי כאשר ניגש אל שתי המתנדבות השווייציות שטיפלו בו במאיה, הן לא האמינו כי הוא באמת מתכוון לקחת אותה. "אבל אחרי שהרי"המשך בעמוד 48

בחשש באמו, שושנה, מאז שהגיעו ארצה, הוא והתינוקת, התאספה כל המישפחה ב"דירה. הסבתות והדודות מקיימות מישמ"רות ליד התינוקת. אירית עדיין לא אימצה את מאיה באופן רישמי, ולכן אינה יכולה לקבל חופשה מביטוח-לאומי. אילן מתפנה מעבודתו עד כמה שהוא יכול, ומאכיל, מחתל ורוחץ את התינוקת. אבל עכשיו בדיוק הסתבך עם החיתולים והוא מבקש מהסבתא לעזור לו.

מלאה תיקוה. היא לא רצתה לעזוב את התינוקת. אני לא יודע מה הסוף איתן. אבל אני משער שהתינוקת מתה. היתה לה דלקת קרום-המוח. גם לי היתה המחלה כשהייתי ילד, אבל לי דאגו, הייתי בכיתי חולים מסודר ונקי עם כל המיכשור. מה יש להם שם? אין מקרים כדי לאכסן את התרופות, אין מעבדה לבדיקות, יש רק אנשים נהדרים עם רצון טוב לעזור." אילן מפסיק לרגע את הסיפור ומבט

אירית, "אבל העיקר הוא שהחלטנו לאמץ ילדה קמבודית." החליטו ונגשו לבצע. בעצם, אילן הוא שדאג לכל האישורים הדרושים. המיכשור הפרטי שלהם לא היה קל לביצוע, ואף עלה מאה אלף לירות, אבל בשביל אילן ואירית היה זה כדאי.

"היא עשתה

לי עיניים"

אילן יצא לדרכו לפיליפינים. בדך בונומבר נחת מטוסו במאנילה. הוא גילה כי בבירת הפיליפינים שוהים כ-850 פליטים, אשר הרישום גביהם אינו מדויק. אילן נקלע לבעיות ביוורוקרטיה מסורכות, והחליט לנסוע לתאילנד.

"הגעתי לבנגקוק בחצות," סיפר אילן. "שכרתי חדר במלון, התקשרתי לשגרירות שלנו, הם סיפרו לי שאיבוי נתן נמצא שם. צילצלתי אליו, והוא אמר לי שהוא נוסע למחרת עם שיירת-מזון אל הגבול. ביקשתי להצטרף, וכך השגתי אישור ראשון להגיע לשטח. אחר כך זה כבר היה קל. הגענו למחנה סקאו. מייד סיפרתי להם שאני מחפש ילד לאימוץ. הסתובבתי והסתובבתי, ומצאתי את מאיה. היו שם הרבה תינוקות, אבל היא עשתה לי עיניים. ישר נדלקתי עליה. היא נראתה לי חמודה כזאת עם עיניים עצובות.

"לעומת כל התינוקות שהיו שם היא היתה ממש במצב נהדר. היו שם תינוקות עם מצב בריאותי מתחת לכל ביקורת, תינוקות מעוותים מכל מיני מחלות, תינוקות מלוכלכים, היו שם אנשים שחתם שכבו, וכולם ידעו שאין יותר מה לעשות איתם חוץ מאשר לחכות שימותו. המון אנשים שכבו מחוברים לאינפוזיות.

עזרה

מהסבתא

הצחנה במקום היתה עצומה. אין שרותים וכל מי שבריא עושה את צרכיו בכלי וזורק את זה לבור. היה חם מאד. כל כמה דקות ראיתי שמציאים מישהו מהאוהל כשהוא עטוף במחצלת וזורקים אותו לקברי-אחים גדול. השתוללה שם מגיפת דלקת קרום-המוח. באוהל הישראלי היתה אשה שישבה ליד התינוקות שלה, ובכתה ושיחקה איתה כל הזמן. כל הרופאים אמרו לה שהתינוקות תמות. אבל האשה הזאת פשוט היתה

שראיתי אותה נדהמת, אבל כשלקחתי אותה לידיים והיא הסתכלה עלי ידעתי שאני מתה עליה. אירית ואילן הסתגלו מהר לטיפול בתינוקת החדשה. הם מקבלים עזרה מכל קרובי-המישפחה.

נשיקה מעניקות זו לזו אירית ומאיה. לא הייתי מסוגלת להאמין שאני מאמצת תינוקת קמבודית, עד שלא ראיתי את בעלי יורד מהמטוס עם מאיה, סיפרה אירית, "ברגע